

САДРЖАЈ

Уводна разматрања- појам доказивања

Процесни ток доказивања

Откривање доказа

Извођење доказа

Проверавање доказа

Оцена доказа

Положај и општа права осумњиченог у преткривичном поступку

Саслушање осумњиченог

Записник о саслушању осумњиченог

Решења која постоје у међународним кривичним законодавствима:

Савезна република Немачка

Правни основ забране употребе недозвољених метода током процеса саслушања осумњиченог

Забране садржане у нормама унутрашњег права

Забране садржане у међународним документима

Неке недозвољене методе добијања исказа

Тортура

Наркоанализа и лоботомија

Обмана и претња

Исказ окривљеног

Појам и садржина исказа окривљеног

Испитивање окривљеног

Појам доказивања

Доказивање је у непосредној вези са доказима, доказним средствима и чињеницама које се утврђују у кривичном поступку. Наиме да би се остварио основни задатак кривично процесног права – расветљење и решење кривичне ствари – потребна је одређена активност главних кривичнопроцесних субјеката и других учесника у кривичном поступку. Да би се утврдила одређена правно релевантна чињеница у конкретној кривичној ствари мора да постоји активност како странака, тако и кривичног суда, која је законом предвиђена у уређена. Ова активност кривичнопроцесних субјеката је сложена и разноврсна.

Доказивање представља сложено и разноврсну процесну делатност кривичнопроцесних странака и кривичног суда у циљу утврђивања правно релевантних и других чињеница у кривичном поступку, тј. Ради чињеничног и правног оформљења кривичне ствари. Сам процес доказивања састоји се из више систематских процесних активности кривичнопроцесних субјеката, које се могу путем синтезе класификовати у: откривање доказа, извођење, проверавање, и оцена доказа. Ове делатности предвиђене су у једном логичком редоследу, с тим што се неке од њих одвијају скоро истовремено, нпр. Откривање и оцена доказа односно откривање и извођење доказа и слично.

У процесу доказивања долази до активности различитих субјеката. Тако, на плану откривања доказа долази до активности странака, на којима у првом реду лежи терет пружања доказа, тј. Право и дужност да откривају изворе доказа и да предлажу њихово извођење. Активност кривичног суда долази више до изражаја на плану извођења, проверавања, а нарочито код оцене доказа. Баш због ове сложене, али ипак складне активности кривичнопроцесних субјеката у процесу доказивања, уобичајено је да се доказивање означава и као доказни поступак.

Иначе и сама садржина појединих активности у систему доказивања је различита. Тако, откривање доказа представља активност странака, па и кривичног суда усмерену у правцу проналажења извора доказа, тј у сазнавању да одређени чињенични подаци постоје у једном или више извора,

који се могу употребити као доказ спорних чињеница у једној кривичној ствари. Конкретније речено, странке и кривични суд, откривају лица ствари и предмете у којима се налазе чињенични подаци, који се у даљем процесу доказивања могу успешно искористити као докази.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com